

TEMPORALIS CHRI- STI GENERATIO AB ABRAHAM

per tres Teffaradecades ad Mariam conte-
xta: de cuius conceptione, Joseph
Mariæ coniux, angelo nun-
ciante factus est certior.

[‡]Luc.3.e

LIBER ‡ Generationis Iesu Christi. Id est liber seu catalogus eorum, à quibus Christi genealogia processit, ut Genesis.5. Liber generationis, ubi series genealogia, ab Adā usq; ad Noë texitur. Et pro libro apud Hebreos est 750 Sepher, quod prope librum significat, in quo aliquid dignum memoria recenseretur. Bene autem Matthæus qui de Publicano in supremum Ecclesiasticæ dignitatis gradum, Evangelistam scilicet, euerctus est, ab humilitate, & imbelli Christi infanta, historiam cœpit: per omnes humilitatis & ignominiae gradus, ad summam resurrectionis gloriam illum euhens.

Fili⁹ David, filij Abraham.

Potest vtrunque ad Christum referri, vt idem & filius David, & filius Abrahā Christus intelligatur, quod ex eorum progenie, specialiter nasciturum Christum promissum erat. Et Davidis quidem vt proximioris temporis, prior fit mentio, quod iam vulgo receptum est Christum & Messiam, fore Davidis filium, quod & ipsi Christo Iudæi confessi sunt, dicente Christo: Matthæi. 22. Quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? Dicunt ei: David. Potest etiam & non David, referri ad non, filij Abrahæ: vt et Christus Davidis filius, & David Abrahæ censeatur. Quod qui assertit Christum ipsum & Davidis & Abrahæ filium nominat: vt pote ex vtriusq; generatione, secundum promissiones descendenter. De qua promissione Abrahæ, vide in Genesi, & Davidis.2. Reg.2.&.1. Paralip.17. Psalm.89. & 132. & Isaia.11.& Ie-

[†]Gen.21.a remiæ.33. & Ezech.34. & 37. ubi Christum ipsum Da-

[†]Gen.25.d uidem vocant.

[†]Gen.29.g. [†]Abraham autem genuit Isaac, [†]Isaac autem genuit Jacob, [†]Jacob autem genuit Iudam & fratres eius.

Abra-

Abrahā genuit Isaac, Christi Iesu typū, non naturali
comunis diuinitatis modo, sed fide magis vt Paulus te-
statur. Sic decebat, vt figura veritati responderet, mira-
culosam esse vtriusque conceptionem & natuitatem.

[†]Iudas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. ^{† Gene.}

Qui asserunt Thamar non peccasse, nou video quo-
modo excusare eam possint, cum omni lege, scortati ve-
titū fuerit, & dicat scriptura Genes.38. Fornicata est Tha-
mar nurus tua: neque inueniatur quōd eam postea in v-
xorem Iudas ceperit, aut quoquo pačto eam postea co-
gnoverit, nisi dicant instinctu spiritus sancti factum es-
se, vt ex Iuda semē nexiret de quonascetur Christus
Sed istud gratis est dictum, cūm ex meretrice Bersabee
CHRISTVS natus sit.

Pharez genuit Esrom, Esrom genuit Aram, Aram autem
genuit Aminadab.

Hebræi Hezron legunt: sicut & aliis Hezron filius
Ruben, & Esrom nomen loci in finibus Iudææ. Esrom
genuit Aram, qui & Ram apud Hebraeos dicitur.

Aminadab autem genuit Naafon, Naafon autem genuit
Salmon, [†]Salmon autem genuit Booz de Raab, [†]Booz
autem genuit Obeth ex Ruth, [†]Obeth autem genuit Iesse,
Iesse autem genuit David Regem. ^{4.d.}

Hac Raab meretrix dicitur. Pro quo verbo Hebræi
habent נָאָרֶת quod dicunt quæ vendit cibū, vt mulier
cauponaria. Significat em נָאָרֶת cibare, nutritire, à quo נָאָרֶת
deduci videtur, vt Raab non scortum, aut meretrix fue-
rit, sed cauponaria, & meritoriam tabernā exercens. Ta-
men Hieron.asserit in genealogia Salvatoris, nullam as-
sumi sanctorum mulierū, cui credere magis oportet, vt
pote quōd נָאָרֶת meretricē, fornicatiā, & scortū etiā si-
guiscet. Ex Raab autē & Ruth, gētilibus mulieribus, il-
la propter misericordiam & humanitatē, hac propter be-
nevolentiā & pietatē erga socrū, nasci Christus voluit:
vt ostenderet se ad gentiles etiā saluādos venisse: Siqui-
dem Iudeis bene confitentibus, sana fide iungi vellent,
& similiter ex ijs peccatorib⁹, vt ostenderet se peccatores
non dignari, qui ad frugem meliorem reuerterentur.
^{#2. Reg.}
^{12.f.}
^{1. Paral.}
^{3.b.}

[†]Daniel autē Rex, genuit Salomonē, ex ea quæ fuit Vria.

A 2 Dauidis

Davidis cum Bersabee adulterium, notum est ex 2.
Reg. 11, quam nominatum non exprimit, sed viri sui no-
mine: fortasse ob insigne illud adulterium, illius nomini
parcens: aut quod magis putē, Vræ facta mentione, &
vtriusq; adulteriū, & Davidis homicidiū insinuat: Ostē
dens non esse dignatū Christum ex his etiam, qui gra-
uiissimè peccauerant, nasci: Quippe qui peccatores, &
nō iustos vocaturus venerat: vtq; tantopere de maiorū
suorum prosapia gloriari desinerent, quorum optimos
certum esset adulteros fuisse & homicidas: atq; ita confi-
dentius ad Christū peccatores accederet, cuius præces-
tor & typus Salomon, ex tā graui peccatrice natus erat.

Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit
Abiam, Abia autem genuit Asa, Asa autem genuit Iosa-
phat, Iosaphat autem genuit Ioram, Ioram autem genuit
Oziam.

Iste Ozias: non Ioram filius erat, sed Amasias, Ama-
sias autē filius Iosas, filij Ochosias, qui fuit filius Ioram. Nec
Itaq; propriè hic Ozias, abnepos tantū fuit Ioram. Nec
mirū quod euangelista dicat Ioram genuisse Oziam, cùm
in scriptura filij dicantur, qui lōga serie, multisq; gene-
rationibus ab aliquo descenderunt, eorum tamen mores
insecuti, sicut & initio Euangelij, Christus filius David
dicitur. Quare autē Euangelista inter Ioram & Oziam
tres illos reges omiserit, nō inuenio, quid verè dici pos-
sit, nisi quod tres tantū in Christi genealogia tessarade-
cadas illi ponere visum est, quos si addidisset, numerum
tessaradecadis excessisset. Nempe vt Hilarius in Mat-
thæu scribit, in hoc non mēdaci aut negligētiā vitium
est. Tres enim ratione præteritae sunt. Nam Iorā genuit
Ochosias, Ochosias verò genuit Iosas, Iosas deinde Ama-
siam, Amasias autē Osiam. Et in Matthæo, Iorā Osiam
genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita quia
ex gentili fœmina Ioram Ochosiam genuit: ex Athalia
scilicet, Achab & Iezabel filia: Deniq; per prophetam,
non nisi in quartam generationem in throno Regio Is-
raëlis, quenquam de domo Achab esse sessurum dici-
tur. Purgata igitur labē familiæ gentilis tribus, quæ præ-
teritis iam regulis in quarto generationum consequen-
tium

tium ordine numeratur , & vsq; ad Mariam, generatio-
nes quatuordecim esse scribuntur. Hæc ille.

Ozias autem genuit Ioatham, Ioatham autem genuit A-
chaz, Achaz autem genuit Ezechiam , † Ezechias autem
genuit Manassem, Manasses autem genuit Amon, A-
mon autem genuit Iosiam , † Iosias autem genuit Ie-
choniam & fratres eius in transmigratione Babylonis.

† 1. Par.

3.a.

† 4. Reg.

4.c.

2. Par.

36.a.

Transmigrationem Babylonis potius dicit , quād
captiuitatem vel exilium : quia Iechonias sua sponte a-
bigit Babylonem , Sedechias verò captiuus ductus est.
Sed vide vtrum tempore transmigrationis hos genu-
erit , vel anteā genuisset , sed quia vixerunt tempore trans-
migrationis , vt dicit Dominus Caietanus. At non Mat-
thæus originē Christi ex Iechonia scribit , quod de eo
Hiere. 22. scriptum sit : Hæc dicit Dominus : Scribe
virum istum sterilem , virum , qui in diebus suis non
prosperabit. Nec enim erit de semine eius vir , qui se-
deat super solium Dauid , & potestatem habeat ultra in
Iuda . Sed vt Raba , ait: In diebus Iochim non succe-
sse ei Rex filius , quomodo ipse patri successerat : sed
fuit in captiuitate , & Salathiel & Zorobabel : & usque
ad Christum , nullus regiam obtinuit potestatem , & de
stirpe Dauidis , nullus deinceps in terra Iudæa tenuit
principatum. Hæc ille.

Et post transmigrationem Babylonis , Iechonias genuit Sa-
lathiel , Salathiel autem genuit Zorobabel , Zorobabel
autem genuit Abiud , Abiud autem genuit Eliachim , Elia-
chim autem genuit Azor , Azor autem genuit Sadoc.

Iechonias qui & Iochim in carcere clausus apud Ba-
bylonios , anno septimo regni Euilmerodach , eductus
de carcere à populo , Neri cognominatus est , eò quod
lucerna Dauid , quæ timebatur extinta , illucescere cœ-
pit. Cui liberato , datus est statim filius Meszebeel , co-
gnomento Salathiel , qui anno 17. ante solutionem ca-
ptiuitatis , genuit Barachiam quem Cyrus soluens ca-
ptiuitatem , ducem populi constituit , & ab eo ducatu ,
Zorobabel dictus fuit. Hic autem alias est ab eo Zoroba-
bel , de quo i. Paralip. 3. qui fuit filius Phadaït , filij Ie-

chonizæ. Porrò Matthæus cum Luca ad Zorobabel usq; cōuenit, verum quia duos habuit filios Refa, & Abiud, Lucas per Refa usq; ad patrem virginis prosequitur lineā Natham, Matthæus per Abiud, candē prosequitur usq; ad patrem Ioseph, Mariæ coniugis. Itaque per Refa nata est Maria, & per Abiud natus est Ioseph.

Sed. doc autē genuit Achim, Achim autē genuit Eliud, Eliud autē genuit Eleazar, Eleazar autē genuit Nathā, Nathan autē genuit Iacob, & Iacob autē genuit Ioseph virū Marie.

#27.q.
2.c.Ge-
nuit.

Genealogia Christi nil mirū quod non à Maria, sed ab Ioseph Christi patre tantum putatio, Matthæus texuerit: quoniam in scriptura sancta à viris tantu genealogia texitur. Cumque de eadem tribu Ioseph & Maria fuerint (sicut per legem non licebat ex alia tribu vxore ducere) id modo studij Euangelistæ fuit, ex Abraham & Davide ostendere Christum ortum: quod indubie ostendit deducta ab illis Ioseph genealogia, quem virginis Mariæ contribulem suisce oportebat.

De qua natus est IESVS qui vocatur CHRISTVS.

Xp̄sos Grace, cū vncū Latinè significet, qui & Mefias Hebræis dicitur, rectè de Christo subdit Matthæus: Qui vocatur CHRISTVS, id est, qui vt verè est, Ita habetur à vulgo verus CHRISTVS, & Mefias, vt iam alium etiam Iudæi Christum non expectant. Sed & ipse dictus est IESVS, quod ipse sit falsus ipsa, sicut & sapiētia et iustitia ipsa vocatur. Saluat em nos à peccatis nostris, iustificat nos & sapientiam præstat paruulis. Omnes itaq; generationes ab Abrahā usq; ad David, generationes quatuordecim, et à David usq; ad transmigrationē Babylonis, generationes quatuordecim, et à transmigratione Babylonis usq; ad Christum, generationes quatuordecim.

Non video facilè quomodo quatuordecim generationes sint in qualibet tessaradecade, nisi David primā finiat, & rursus secundam incipiat, & Iosias secundam finiat, tertiam verò incipiat, nisi in secunda Ioachim Iosiae filium includas, & in tertia Christum.

Christi autem generatio sic erat: Cūm & esset defonsata mater IESV Maria Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in utero habens de spiritu sancto.

Luc.
2.c.

Gene-

Generatio Christi Grece γεννήσις, cùm Erasmus putet, interpretandam nativitatem rectius, quām generationem: quod ab illo dici miror, quum paulò ante, eo loco, de qua natus est Iesus, quum Græcè sit γεννήθη, idem verbum vnde γεννήσις, mauult dicere genitus, quā natus. Antequam conuenirent, πρὶν γέννησιν, priusquam congregenderentur, coniunctionem naturalem hoc verbo significat. Neq; tñ ob vocabulū priusquam, statim oportet suspicari cū Heluidio hæretico, postea Mariam a Ioseph cognitā. Quemadmodū si quispiā iudex indicta causa nec cognita, iudicet: dicimus eū priusquam causam cognosceret iudicasse, nec tñ cōsequēs est eū postea de causa iudicasse. Ita cū Euāgelistā dicat: priusquam conuenierēt inuēta est in utero habēs, nō statim oportet cōcludere, eos postea in maritalē copulam conuenisse.

¶ Ioseph autem vir eius, cùm esset iustus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Iustus erat, ideoquē quōd iustitia legis exigebat, quū grauidam non à se deprehenderat, & à spiritu sancto impregnatam suspicari non poterat, nec etiam retinere per legem, amandare à se volebat, sed occulte: neque palam illi libellum repudij dare, sed clanculum potius ea reliqua abire. Nolebat enim eam traducere, aut palam diffidare. Idem significat verbum παρέδειγματίσω, quod eleganter vertit Interpres, Iustus, & item erat qui volebat à se amittere, æquus autem clam nolens traducere.

Hec autē eo cogitāte, ecce angelus dñi apparuit in somnis Ioseph, dicens: ¶ Ioseph fili David, noli timere accipere Mariā coniugē tuā. Quod enim in ea natū est, de spiritu sancto est.

Quod enim in ea natum est, τὸ γένον ἀντιγεννήσιπ. id est, quod in ea genitum sive natum est: Non vt natū accipias pro eo, quod iam in lucem exiit, sed vt significet id, quod conceptū, quomodo August. interpretatur. Pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.

Vocabis nomē eius Iesum. Nomē à deo datum, solet aliquid significare singulare illi, cui datur. Sic Abrā, futor multarum gentiū patri, Abrahā quo idipsum significatur, nomen dedit Deus. Sic baptiste Euāngelicam ex-

† 2. q. 1. 1.

ca.
Si pecca-
uerit.

27. q. 7.
cap.
Qui des-
ponsatā.

† 27. q. 2.
cap.
priusquam
ad se.

orsuro gratiam , ab Angelo Ioannis nomen inditur , quod gratiosum significat : Ita & nunc Christo , qui in se credentibus salutem allaturus eset, Iesu,id est, saluatoris nomen imponitur. Vnde subiungit: Ipse enim saluum faciet populum suum . Hic aptè expressum est nominis Iesu Ἰησοῦς. Nam quod Latini Iesum, Græci Ἰησοῦς Hebrei יְהוֹשֻׁעַ, sive יְהוֹשָׁעַ Iesua, sive Iehosua, saluatorem vocant. Apud Euangelistas scribitur absolutè Iesua, quod ipse , salus ipsa: secus est de Iehosua, quod salutem domini sonat. Diuus Basilius in exercitamentis Græcae lingue, ἵκετη, formatum putat à futuro ἴδε, & in verso , quod est à verbo ἴδε , quod mederi significat. Ita ἴδε, Verum medicum significat. Hoc autem totum factum est , vt adimpleretur quod dictum est à domino per prophetam,dicentem :

* Isa.7.c. ¶Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum, nobiscum D E V S.

Pro eo quod est virgo, Hebrei habent עַלְמָה Aalma, quod puellam innuptā & viro absconditam significat. Ut adimpleretur &c. Consecutionē dicit, id est, per hoc effectū est, vt impleretur prophetia, non autē dicit causam finalē. Vocabitur nomen eius Emmanuel. Insignis erat prophetia illa Isaï 7. de Christi nativitate mīrē desiderabatur impleri à verē fidelibus. Emmanuel autē nihil aliud significat,quām nobiscū Deus: quod vocabatur arbitror in primitiua Ecclesia ab ijs fidelibus, de Christi nativitate gestientibus,vulgò vsurpatū. Vnde & reliquū adhuc nobis est. Dimidiatur vocabulū,quo instantibus Christi natalitijs, fideles vtimur omnibus officijs Ecclesiasticis clamitātes: Noel, Noel, Noel, Quod est interpretatum,nobiscum Deus. Hic se victoriam reportasse,vt inaniter atque impudenter gloriatur Caietanus, quod tamen ab Erasmo emendicavit, quasi ex hoc loco conuincat Matthæū non scripsisse Hebraicē,quod Hebraicum verbum sit interpretatus: quasi non Latini ipsi multorū verborū suboscurredū , analogiā & ἵκε interpretari səpius non soleant. Quare etiam locos veteris testamēti, ab ipsis authoribus interpretatos,aut nō licue-

licuerit Hebraici Euangelij diuino interpreti, quod author non fecerat, alienæ linguae, idque magni mysterij vocabulum, sua lingua interpretari.

Exurgens autem Ioseph à somno, fecit sicut p̄cepit ei angelus Domini, & accepit coniugem suam. Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum, & vobis signi. cap. cauit nomen eius Iesum.

*Dever.
Ioseph.

Donec peperit filium. Pr̄terquam quod peruersē agunt qui propter illud donec nugantur Mariam alios sustulisse ex Ioseph liberos, errare censemur, qui post primogenitum alios sequi fabulantur. Neque enim id virgetis vocabuli donec. Nā cūm Deus Pater Filio dixit: Sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorū, non id volebat post subiectos Christi pedibus omnes inimicos, non iam illum fessurum à dextris eius. Sic cūm dicitur in Genesi. 8. ♀ de coruo, quod est de Ge. 8. b grediebatur, & non reuertebatur, donec siccaratur aquæ, non indicat illud donec, coruum post exiccatam aquam esse reuersum. Non desunt, qui exponunt cognovit, non de copula carnali, sed de perfecta cognitione eminentiæ Virginis, ut sit sensus, quod admonit⁹ ab angelo Ioseph, non iam de dimittenda vxore cogitauit, sed in consortiu assumpsit: nec tamen eam planè cognoscebat, neque perfectè sciebat eam Messiq ac Christi matrem fore, donec peperit primogenitum: post cuius partum concinētibus ē ccelo angelis, pastoribus adgratulantibus, & Magis adorantibus, tum planè cognovit. Similis error illis irrepsit ob vocabulum primogenitum, quasi necesse sit, post primogenitum alios sequi: Cūm primogenitus dicatur, antequam nullus alius sit natus, etiam si unicus fuerit, & primum pro vno sumere frequens est Hæbreis. Sed & si mulier primū peperit filium, hic non diceretur primogenitus, nisi alterum pareret.

CAPUT II. MATHAEI.

CHRISTVS à Magis stella duce adoratus, clarisque muneribus donatus, Herode à Magis illuso, in pueros sequiente, secessit in Aegyptum duce angelo: Mortuo vero Herode, rediit ad propria.